

Pest. Febr. 26. 1893.

K 513/804.

Édes Aranybácsi!

Most ugyan én is kitétem magamért a' nem-írásban, de
/of course./ menthető vagyok én is. Mert:

"Az én művésám olyan mint egy villanygép." "Ugyhiszem
er új és még el nem tapasztalt hasonlat, melynek et,
felme az, hogyha én néhány verset kevés időköz alatt
írtam, azután, kivált ha e' versek között jobbacsa is
volt, egy darabig épen semmit, vagy legalább semmi új,
vissz sem tudol írni. Most is tehát énnyi hallgatás
után egyetlen egy kis poémával szolgálhatok,
melyet egy szép napon készítek, de melynek kevés
a' mostani csúnya idő bizonyosan elveszi még körös-
re érne. Valósággal azt hiszem az ember hogy az eszén,
dó havai is báloznál, is Aprilis az, a' December köpenye
geben

ében, mely benniintet most bolondit. Olyesúnya
siet fu hogy ámbár épen most harangoznak, ámbár
penitentialis vasárnap van, nem merel fél löhögös és
fél-náthás állapotaimmal templomba menni.

Erugyan nem nagyon érdekelhet a Aranybácsit, mind a,
konáttal a' Geersi újdonságot közt nagy helyet foglal,
melynél nagyobbat csak a' 'László' kis leánya bír, ki
tegnap volt két hetes és a' ki áttal én több jeles csiromé,
met a' nagy bátya fontos nevével is vraporíthattam.

Trüéletnél az emberet és halnak, családgy mint
máskor példa és utóbbira a' szegény Matyas
volt szalács és garda, ki a' napolban halt meg.

Mindereket utána átiya meg az isten!

Szerető tanítványa

Tiska János

U. I. Ha a' levelet elküldése általmatlansággal járna
inrabb hagyja el Aranybácsi, majd szemelgessen, meggyed este
allor sem lesz késő". J.

52 (130.) ~~52~~ A tavaszt első nappján

A' leg szerető — az ég oly hiszta
Mint egy gyermeki gondolat.
— Nem tudol négy fal közt maradni,
Felkapom vandorbotomat.

Hi a' merőre! Sim falunknál
Végét is mindjárt hagyom el...
— Mi ar? kunyhója ajtajában
Nappénynen egy ösz térdapel.

"Hála neked kegyelmes Isten.
— Így szől — hogy a' vidám tavaszt
Elküldöd újra, s a' szegénynel
Ismét egy kis reményt hogy adsz."

Megállva nézem — s felkiáltol
Nagy isten! ha eragg, linek
Nincsen reménye, nincsen vágya,
S számlálva napja eltűnnek,

A' tava szert im hálat' renga...
— Ah' úgy az élet elején
A' napsugár első hevében
Első szerelmem gyönyörében
Mélto' hálat' hogy rangjod én?!

Tekintetes Arany János úrnak
 a m. irodalom tanárának.
Orosháza ²⁸ N. Köros